

BORROMÆUSPOSTEN

NYHEDSBREV FRA SKT. KARL BORROMÆUS GRUPPEN

NR. 269 – MARTS 2026

HVIS SALTET MISTER SIN KRAFT...

"Den religiøse tilstand i Danmark er således, at man skulle tro, at stifteren af den danske religion har været en gemytlig værtshusholder, der hjertelig har villet samle menneskene til en vrøvleforening: Fryd dig ved livet – og nok en gang, fryd dig ved livet, betænk. Du har en hel evighed for dig."

Ordene er den danske filosof Søren Kierkegaards. Han kritiserer forholdene i det 19. århundredes danske protestantisme, så vi kan vel ikke føle os ramt. Eller kan vi? Lever vi som om dette livs fornøjelser skulle vare i evighed? Man kan nok sige at 1800-tallets mennesker på mange måder tog troen mere alvorligt end nutidens, sådan taget over en bred kam. Men hvad med os kristne – katolikker iberegnet?

Ved indgangen til fastetiden betegnes vore pander med aske og de alvorlige ord: "Husk menneske, at du er støv, og til støv skal du vende tilbage". Husker vi dette? Handler vi som støv, hvis eneste blivende værdi er sjælen, skabt i Guds billede? Eller lader vi saltet miste sin kraft i hverdagens og fornøjelsernes malstrøm?

Pave Leo opfordrer os i sit fastebudskab til at "bringe Guds mysterium tilbage til midten af vort liv, for at forny vor tro og forhindre at vore hjerter fortæres af hverdagens bekymringer og distraktioner". Han opfordrer os særlig til at faste fra ond tale, ved at "afvæbne vort sprog, undgå hårde ord og hurtige domme, afstå fra sladder og fra at tale ondt om dem, der ikke er til stede og ikke kan forsvare sig selv". Og i stedet lytte til Guds ord og til de fattiges anråb om hjælp. Snarere end at fokusere på splinten i næstens øje, at fokusere på bjælkerne i vore egne. Det er et traditionelt og evigt aktuelt anliggende for den kristnes faste.

ENHEDENS FORDRINGER

Der er sagt og skrevet mere end rigeligt om annonceringen af bispevielser i Sankt Pius d. X.'s præsteselskab. Vi opfordrer alle til at bede for Kirkens enhed, snarere end for bestemte løsninger vi i vores begrænsede perspektiv kunne ønske os. Vi må særlig bede for Kirkens ledere. Som Pave Benedikt skrev i 2007, hvor den traditionelle liturgi atter blev en del af sognenes liv: "Det handler om at nå til en indre forsoning i Kirkens hjerte. Når vi ser på fortiden, og på de splittelser som over århundrederne har sønderrevet Kristi legeme, har man til stadsighed det indtryk, at Kirkens ledere i kritiske øjeblikke, når splittelserne opstod, ikke gjorde nok for at bevare eller genoprette forsoning og enhed. Man har det indtryk, at disse unladelser har deres del af skylden for, at splittelserne fik lov til at hærdes. Dette blik på fortiden giver os en forpligtelse I dag: at gøre alt hvad vi kan for at alle dem, der virkelig ønsker enhed, kan forblive i denne enhed eller indgå i den på ny".

FASTENS ÅNDELIGE RENSELSE

Kære brødre og søstre, jorden er altid opfyldt af Herrens barmhjertighed. Naturen selv lærer os kristne at tilbede Gud. Himlen og jorden og havet og alt, hvad de rummer, forkynder deres Skabers godhed og magt. Den skønhed, vi finder i naturens lavere elementer, kræver, at vi, der har dem i vor tjeneste, lovpriser og takker Gud.

Nu da vi nærmer os den tid, som især fremhæver vor forlørnings mysterium, de dage, der går forud for påskehøjtiden, er det nødvendigt, at vi forbereder os åndeligt ved at rense vore hjerter.

Det særlige ved påsken er hele Kirkens glæde over syndernes forladelse. Denne syndsforladelse bliver ikke blot dem til del, der lige er blevet genfødt i dåben, men også os, der allerede i lang tid har haft barnekår hos Gud.

Det er sandt, at genfødselsens vand er begyndelsen til et nyt liv under nåden, men det er stadig nødvendigt for os alle dag efter dag at kæmpe mod den rust, der sætter sig på vor dødelige natur. Lige meget hvor megen fremgang vi har gjort, er der ingen af os, som ikke er forpligtede til at gøre endnu større fremskridt. Vi må alle blive ved med at stræbe opad, så at ingen, når Påskedag fejres, er bundet af den gamle naturs laster.

Derfor, kære brødre og søstre, det som alle kristne hele tiden burde gøre, det skal vi nu gøre mere intenst og mere omhyggeligt. Disse fyrretyve dage, som apostlene har indstiftet, skal vies til faste, og det vil ikke blot sige at undlade at spise, men frem for alt at afholde sig fra synd og dårlige vaner.

Til denne form for faste må vi føje almisser, der under navnet barmhjertighed dækker en mængde kærlighedsgerninger. Således kan alle de troende, selv om de ikke alle har de samme midler, være med på den ene eller anden måde.

Det er vor pligt at elske både Gud og næsten, og kan vi ikke gøre det på anden måde, kan vi altid gøre det ved at ønske dem alt godt. Englene sang: »Ære være Gud i det højeste og fred på jorden for mennesker, der har god vilje«. Hvis altså et menneske udøver kærlighed mod dem, der er stedt i ulykke, bliver han selv velsignet, han besidder kærlighedens dyd, og han har fred.

Der er mange forskellige barmhjertighedsgerninger, og derfor har alle sande kristne, hvad enten de er rige eller fattige, mulighed for at gøre godt. Selv om vi altså ikke er lige med hensyn til jordiske goder, er vi lige med hensyn til muligheden for at elske vore medmennesker.

Prædiken,

Skt. Leo den Store (ca. 391 - 461), Pave & kirkelærer

Du kan tilmelde dig vores nyhedsbrev på

www.katolikker.dk

MESSE I DEN TRADITIONELLE ROMERSKE RITUS

KØBENHAVN (Jesu Hjerte Kirke): HVER SØNDAG – KL. 18

- øvrige messer & aktiviteter annonceres via www.katolikker.dk

Skt. Karl Borromæus Gruppen er en uformel gruppe af lægfolk knyttet til den ekstraordinære form af den Romerske Ritus, og som arrangerer messerne i Jesu Hjerte Kirke i København.

E-MAIL: SKBG.COPENHAGEN@GMAIL.COM

